

והאמת שבאופן האמור, הגט פסול. כי "חצר" אינו קונה מטעם שליחות אלא מטעם "יד", שהחצר של האדם נחשבת היא כאילו היתה היד שלו. והגט צריך להינתן מידי הבעל לתוך ידה או לתוך חצרה של האשה, ואילו כאן, בשעת הנתינה עדיין לא היה החצר שלה.

ולכן גזרו שהאשה לא תעשה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה.

ולפי מאן דאמר זה, מאי איכא למימר? שהרי טעם זה שייך גם בעניינינו. ואיך היא יכולה לעשות שליח לקבלה שיקבל את הגט מידה שהיא שליח בעלה?

ומתריצין: כאן מדובר בכגון דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם, שוי שליח, עשי שליח אחר להולכה.

ובאותו פרק זמן, היא יכולה לחזור למשלח, ולומר "עשיתי שליחותך", והוי "חזרה שליחות אצל הבעל".

ולאחר מכן, קבלי את גיטך מיניה, מהשליח להולכה.

ומתריצין: טעמא מאי, מהו הטעם שאשה אינה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, הוא משום דאיכא בזיון דבעל. שהוא סבור שהיא מבזה אותו בכך שאינה רוצה לקבל בעצמה את הגט. ועל דעת כן הוא לא היה שולח את הגט, ולכן הגט פסול. [אך כשהוא בעצמו מוסר את הגט לידי השליח של האשה, הרי ראינו שאינו מקפיד על כך].

ואילו הכא, בעל לא קפיד! שהרי הוא בעצמו ציווה עליה לעשות כן.

ומקשינן: הניחא למאן דאמר שכל הטעם הוא משום בזיון דבעל, הרי כאן אין לבעל בזיון.

אלא למאן דאמר שהטעם הוא משום שזה דומה ל"חצרה הבאה לאחרי מכן", שמא יבואו להכשיר גם באופן שהבעל זרק את הגט לתוך חצר של אדם אחר, ולאחר מכן קנתה האשה ממנו את החצר. כי אם נאמר שקנין חצר הוא מדין "שליחות", כאילו היתה החצר שליח, הרי תחילה היתה החצר כמו "שליח הולכה" של הבעל, ואחר כך, משקנתה אותה האשה, נעשית החצר כ"שליח קבלה" של האשה. (75)

בתורה ושלחה מביתו ורוב לשון שילוח הנאמר בתורה הוא שילוח החזור לאחר שליחותו כמו שילוח היונה והעורב דנח.

75. כך כתב רש"י. ותוספות הקשו עליו שהרי חצר חבירו לא דמי לשליח להולכה של הבעל. וביארו שנתן הבעל את הגט בחצר שלו ואחר כך מכרו לאחר והאשה קנתה את החצר מאותו אדם. תוס' ד"ה חצרה.

דאין הנותן נעשה שליח לזכות בשביל המקבל ה"נ אין הזוכה יכול להיות שליח של הנותן, ובמתנה דעלמא דלא צריך נתינה לא איכפת לן בזה אבל בגט דצריך נתינה וצריכה האשה לשמש ב' כחות של נותן ושל מקבל, וזה אי אפשר. וזה לא חשיב נתינה מה שנגמר השליחות ומתחיל הנתינה, והוי כטלי גיטך מעל גבי קרקע, וכך כתב ריטב"א.

ובגליוני הש"ס כתב דטעם דבעינן חזרה שליחות אצל הבעל משום דבגירושינן נאמר